

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς συνεχούς κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν προσδιωρίσθη νεωστὶ μεγάλη ποσότης βαμβακίου διὰ τὴν χρησιμεύσασιν εἰς ἐνδυμασίαν τῶν ὀρφανῶν. Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τοῦ Γμήματος τῶν Δυτικῶν Σποράδων ἔκρινε ν' ἀφιερῶσθαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ γυναικείου φύλου διὰ τῆς ἐξῆς πράξεως.

Ἀρ. 1128. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

Πρὸς τὰς Κυρίας Σμαράγδαν Δεληγιάννη, Μαρίαν Γ. Γλαράκη, Ἀγγελικὴν Γιαννίτση, καὶ Ἀνναν Καλογηροπούλου.

Εἶμαι βέβαιος, Κύριαι, ὅτι ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις πρὸ μηνῶν καταγίνεται εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἤλκυσε τὴν προσοχήν σας ὅχι μόνον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὰς εὐχάς σας, ἵνα μεθέξητε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του. Ἡ ἀγαθὴ ψυχὴ ἀγαθῆς μητρὸς αἰσθάνεται ποίας περιθάλψεως ἀναγκαῖον εἶναι τὰ μικρὰ παιδιὰ, καὶ αἱ Ἑλληνίδες ποίας ἀνατροφῆς. Τὸ τοιοῦτον κατὰστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει τοῦτον τὸν διπλοῦν σκοπὸν, τούτεστι καὶ τῆς φυσικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς, χρῆζει πολλῶν, ἐν τῶν ὁποίων κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ὁ ἱματισμὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς τὴν διαταγὴν μου σημαντικὴν ποσότητα βαμβακίου, τὸ ὁποῖον χρειάζεται νὰ γνησθῇ, καὶ ἐπιθυμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γνησθῇ ἀπὸ τὰς πτωχὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐνταῦθα. Τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης, τῆς διαταγῆς τὴν ἀφιερῶν εἰς ὑμᾶς, Κύριαι, καὶ ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι θέλετε εὐαρέστως τὴν δεχθῆ, καὶ θέλετε εὐαρέστως τὴν ἐκτελέσει.

Ἐνθῆτε διὸ, Κύριαι, εἰς ἐπιτροπὴν, συσκεφθῆτε περὶ τοῦ εὐκολωτέρου τρόπου τῆς διανομῆς τοῦ βαμβακίου, τῆς παραδόσεως εἰς τὴν διαταγὴν σας, τῆς μετακομίσεως ἐνταῦθα καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἔργου, καὶ κατὰ πάντα θέλετε μ' εὐρεῖ πρόθυμον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζητημάτων σας.

Τῇ 9 Νοεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον τῶν Δυτικῶν Σποράδων.

Ἐκλαμπρότατε,

Ἐλάδομεν χθὲς εὐχαρίστως τὴν ὑπ' Ἀρ. 1128 πρόσκλησιν, δι' ἧς εὐαρεστήθη ἡ Ἐκλαμπρότης σας νὰ μᾶς τιμήσῃ κατ' ἐκλογὴν, ἐπιφορτίζουσα εἰς τὴν ἰκανότητά μας τὴν φιλόφρονον φροντίδα τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ὀρφανῶν.

Ὅσον τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μέγαν, τόσον θέλομεν προθυμῆθαι νὰ τὸ ἐκπληρώσωμεν κατὰ τὰς εὐχάς σας,

καὶ ἐλπίζομεν νὰ δώσωμεν τὰ δείγματα τῆς προθυμίας μας, καταβάλλουσιν πᾶν ὅτι αἱ δυνάμεις μας ἤθελαν μᾶς συγχωρήσει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1828.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σμαράγδα Α. Δεληγιάννη. Μαρίετα Γ. Γλαράκη.
Ἄννα Καλογηροπούλου. Ἀγγελικὴ Γιαννίτση.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀγγλος Ναύαρχος Μάλκολμ, καὶ ἐπισκεφθεὶς τὸν ναὸν τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κέρκυραν.

— Γράβουν ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 3 τοῦ ἐνεστώτος ὅτι τὴν 23 τοῦ παρελθόντος ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐν Βιέννῃ Γαλλικῆς Πρεσβείας, λείπων ἐκ Παρισιῶν 19 ἡμέρας καὶ ἐκ Βιέννης 14, καὶ ἔφερον εἰρηνοποιὰν διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πόρταν, ἥτις ἐκοινοποιήθη πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρέσβεως τῆς Ὁλλανδίας. Ὁ Συνελλάνος ἐπανελθὼν εἰς τὴν πρωτεύουσιν, ἄλλαξε πάραυτα τὸν Σεῖσλάμ.

Πράξεις τῶν χιλιάρχων Κ. Τζαβέλα καὶ Ἰ. Στράτου, ἀπὸ τὰς 12 μέχρι τῶν 27 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κωλοφώτιος καὶ Θεοδωρὸς ἀκροβολίσθησαν μὲ τοὺς εἰς Μπέρκον Τούρκους ἀπὸ τούτους ἐθανατώθησαν τρεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας ἐπληρώθη ἕνας.

Ὁ Κιουταχὴς κατέβη εἰς Πρίβεζαν, τὴν ὁποίαν θέλουσι πυρκαῖαν σπῆναι ἀπὸ τούτου προσμένει ὁ Ἀσλάν μπεν καὶ ἄλλην βοήθειαν, διὰ νὰ κάμῃ τρίτον κίνημα κατὰ τῶν χιλιάρχων, ἃν καὶ ἔχῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ὡς 3,000.

Ὁ Νταούλ ἀγὰς εἶχεν ἔμβη κρυφίως εἰς τὸ χωρίον Κινίσκι, ὅπου διεσπένετο καὶ βοήθεια. Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐκτυπήθη αἰφνιδίως ἡ βοήθεια καὶ μόλις διεσώθη ἀφήσασα 6 φονευμένους καὶ 3 πληγωμένους.

Ὁ χιλιάρχος Δημήτριος Μακρὴς, εὐρισκόμενος εἰς Ἀπόκουρον μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, ἐπροσκήθη ἀπὸ τοὺς χιλιάρχους Τζαβέλαν καὶ Στράτον εἰς βοήθειαν διὰ τὸ μελετώμενον ἀποφασιστικὸν κίνημα τοῦ Ἀσλάν μπεν.

Συνελήφθησαν γράμματα τῶν εἰς Ναύπακτον Τούρκων, ζητούντων τὴν βοήθειαν τοῦ Καφτάν ἀγὰ καὶ λοιπῶν κατὰ τῶν Γάλλων. Οἱ Τούρκοι τῆς Λομποτινῆς, τεταραγμένοι ἀπὸ τὰ γράμματα τῆς Ναυπακτοῦ, καὶ ἀπελπισμένοι ἀπὸ τοὺς ἔξω βοηθοὺς των, συνήθροισαν, ὡς φαίνεται, δι' ἀσφάλειαν των τοὺς Κραδαρίτας καὶ Βετολιστιανούς, καὶ ἐσκόπευσαν ν' ἀναχωρήσουν δι' ὁρμῆς. Ὁ Κιουταχὴς ἐβίαζε τὸν Ἀσλάν μπεν, νὰ προλάβῃ ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοὺς εἰς

Λομποτινᾶν, καὶ νὰ κινηθῇ διαίως πρὸς βοήθειαν τῆς Ναυπάκτου καὶ τοῦ Μεσολογγίου.

Ἡ ἐπαρχία τῶν Κραβδάρων ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Λομποτινᾶν, εἰς αὐτὴν καὶ εἰς ἄλλα τρία χωρία πλησίον εἰς τὴν Κάτω Λομποτινᾶν, Ἐλιτσου καὶ Βετολίσταν εὐρίκοντο ὁ Καφτάν ἀγας, ὁ Ἀχμέτ Πρεβίστας καὶ ἄλλοι μπεΐδες καὶ ἀγάδες με 1,200 ἵπποις καὶ πεζούς. Ὅπου δ' ἠλευθερώθησαν αἱ ἐπαρχίαι Λοιδορικίου καὶ Μανδρινῶν, κατὰ πρόσκλησιν τῶν Κραβδαριτῶν ὑπῆγεν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς βοήθειάν των. Κατὰ πρῶτον ἐπρωταλεν ὁ Ἀχιλάρχος συνθήκας εἰς τοὺς ἐχθροὺς διὰ νὰ ἐέλθωσι, οἱ ὅποιοι ἐλπίζοντες εἰς τὰς ἐξωθεν βοηθείας δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν· βλέπων δ' ἐπειτα τὴν ἐπιμονὴν των ἤρχισε νὰ τοὺς πολιορκήσῃ· ἀλλὰ συγχρόνως ἐπληροφορήθη, ὅτι στρατεύματα ἐχθρικά περὶ τὰς 3,000 κατέβαινον ἀπὸ Ζητοῦνι καὶ Νεαπάτραν εἰς βοήθειαν τῶν ἐν Λομποτινᾷ· ὅθεν στοχασθεὶς ὅτι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ σχηματίσουν στενὴν καὶ τακτικὴν πολιορκίαν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ διορίσῃ δύναμιν, ἥτις μακρόθεν νὰ ἐμποδίξῃ τὴν ἔκτασιν καὶ ἀνταπόκρισίν των με τοὺς ἐν Ναυπάκτῳ, διώρισεν εἰς μὲν τὸ Μυρμηγκάρι τὸν ἐκατόνταρχον Ε. Ἰωάννου καὶ τοὺς Καπετάνους Μακρυγιάννην καὶ Φαρμάκην, εἰς δὲ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ τὰ Σκανταλάκια τὸν ἐκατόνταρχον Γιάννην Σούλον με τὸν Ἀναγνώστην Καναδόν, ἀφοῦ ἔτρεξε καὶ ὁ ἴδιος καὶ κατέλαβε τὴν Γραμμὴν Ὁξειᾶν, ὅπου ἔγεινε καὶ μάχη καὶ ἐνίκηθησαν οἱ ἐχθροί.

Μετὰ ταῦτα οἱ Τούρκοι κατέλαβον τὰ χωρία τῶν Κραβδάρων. Ἐν ταύτῳ ὁ Ἀχιλάρχος διώρισε τὸν Ἀ πεντακοσιάρχον νὰ παραλάβῃ τοὺς ἐκατοντάρχους Γ. Πάσχον, Κ. Πάτην, Θωμᾶν Μπρέσαρην καὶ τὸν Καπετάν Βασίλην Μαστραπᾶν καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Βοϊτσάν, ὅστις φθάσας ἐκεῖ διώρισε τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις εἰς τὰ περίξ χωρία τῆς Λομποτινᾶς, ὥστε, ἂν ὁ ἐχθρὸς κινηθῇ κατ' αὐτῶν, νὰ λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τοῦ τολμήματός του. Μετὰ ταῦτα κατὰ διαταγὴν ἐπροστέθη εἰς μὲν τὸ Μυρμηγκάρι ὁ πενήνταρχος Μορτολῆς ἐκ τῆς πεντακοσιάρχιας τοῦ Ν. Τζαβεῖλα, εἰς δὲ τὴν Κοζίτσαν ὁ Καινούριος, Κωλοφώτις καὶ Θεοδωρὴς τοῦ στρατηγοῦ Γ. Σταΐκου, καὶ εἰς τὸ Ζωργιάνον ἐστάλη ὁ Καπετάν Β. Μαστραπᾶς καὶ ἠνώθη με τὸν ἐκεῖ Γ. Ἰγνέζον.

Ἀφοῦ διέταξεν ὁ Ἀχιλάρχος τὰ πράγματα οὕτω, ἔφθασεν εἰς Ἀρτοτινᾶν καὶ ὁ Γχιλάρχος Γ. Στράτος, καὶ συνεννοηθέντες κατέλαβον τὰ χωρία Ζελίσταν, Παλούκοβαν καὶ Τέρνοβαν ἐν ταύτῳ διωρίσθη καὶ ὁ Β πεντακοσιάρχος Γ. Παγομάρας εἰς τὴν Στρωμινιάνην. Εἰς τὰς 10 τοῦ τρέχοντος συνεκροτήθη ἡ μάχη εἰς τὴν Τέρνοβαν. Ἐκτοτε καὶ οἱ ἐν Λομποτινᾷ Τούρκοι ἐνεκρώθησαν καὶ οἱ ἐξωθεν βοηθείων ἀπελπίσθησαν τοῦ νὰ τοὺς δώσουν βοήθειαν. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, ὁ Καινούριος, Κωλοφώτις καὶ Θεοδωρὴς ἔτρεξαν κατὰ τὰ χωρία Κόνισκαν καὶ Μπέκρον, καὶ ἐπολέμησαν τὸν αὐτόθι ὀρμήσαντα Νταούλαγαν με ὅχι ὀλίγην ζημίαν του, ὥστε ἔφυγε κακὴν κακῶς.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, οἱ ἐχθροὶ τῆς Λομποτινᾶς κατὰ πρῶτον ἐζήτησαν συνθήκας, ἀλλὰ πρὶν προσμεΐσθαι τὴν ἐκβασίν των, καὶ χωρὶς νὰ θελήσουν νὰ στείλουν πληρεξουσίου εἰς Βοϊτσάν κατὰ τὴν συμφωνίαν, ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν κρυφίως· ὅθεν προητοιμασθέντες τριουτοτρόπως, ὥστε ἐνόμισαν ὅτι θέλουν ἀπατήσῃ τοὺς

Ἕλληνας, ἐκινήθησαν πρὸς τὴν Βαρνάκοβαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ διευθυνθῶσι εἰς Ναύπακτον. Τὰ πολιορκούντα αὐτοὺς ἡμέτερα στρατεύματα ἐξ αἰτίας τῆς πυκνῆς ὀμίχλης καὶ τῆς συνεχοῦς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος, καταρχὰς μὲν ἐξελθόντας τοὺς ἐχθροὺς δὲν τοὺς ἐνόησαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ξεσκεπάσαντές τοὺς ὅτι φεύγουν, ἔτρεξαν ἀπ' ὅλα τὰ στρατόπεδα κατ' αὐτῶν, ἔχοντες καπετάνους τὸν Εὐ. Ἰωάννου, Μακρυγιάννην, Φαρμάκην, Κορκολιόν, Μαστραπᾶν, Ἰγνέζον καὶ τοὺς Καλαντζογιαννέους, καὶ συνεπλάκησαν με τοὺς ἐχθροὺς. Οἱ Ὄθωμανοὶ κατ' αὐτὴν τὴν μάχην ἔδειξαν μεγάλην γενναιότητα, μ' ὅλα ταῦτα καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν ἐπτολήθησαν διόλου, ἀλλὰ ὀρμούντες ἐδίωκον, ἐφόνευσον καὶ ἐσφάζον με τὴν σπάθην τοὺς ἐχθροὺς, ἐπειδὴ ἡ ῥαγδαία βροχὴ δὲν τοὺς ἐσυγχώρει νὰ μεταχειρισθῶν τὸ τουφέκι. Ἡ μάχη ἐξηκολούθει καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐπειδὴ πολλοὺς Τούρκους κρυφθέντας εἰς τὰς τρούπας καὶ δάση τὴν ἡμέραν τῆς μάχης, τοὺς ἐξετρύπωσαν τὴν ἐπιούσαν. Ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὁ Καφτάν ἀγας με 150 στρατιώτας διεσώθη εἰς Ναύπακτον, ὁ δὲ Πρεβίστας ἐζωγρήθη, καὶ περὶ τοὺς 800 ἐφονεύθησαν, ἐλήφθησαν καὶ αἰχμάλωτοι ὑπὲρ τοὺς 150, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀπέθανον ἀπὸ προὑπαρχούσας πληγὰς καὶ κακοπαθείας. Μεταξὺ δὲ τῶν ζώντων αἰχμαλώτων εἶναι ὁ Βελή ἀγας, ἀνεψιὸς τοῦ Πρεβίστα, ὁ Νεμπή ἀγας, ὁ Ἰσούφ μπης, ὁ Σπαῆς, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Καφτάν ἀγα καὶ τόσοι ἄλλοι μπουλουμπασάδες, οἱ ὅποιοι ὅλοι ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἔλεος τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ Ἕλληνες ἔπληραν πολλὰ καὶ πλούσια λάφυρα· περίπου ἀπὸ 400 ἵπποι χρήσιμοι διὰ τὸ ἱππικόν, ἡμίονοι καὶ ἵπποι ἀχθοφόροι ἔπεσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν των, προσέτι ἔγειναν κύριοι λαμπρῶν ὅπλων, χρημάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν ἀξιολόγων καὶ ὧν τῶν ἀποσκευῶν. Ὅλοι, ὅσους κατεκρατοῦσαν οἱ Τούρκοι ἡμετέρους, ἔφυγον. Οἱ ἰδιοὶ μας δὲν ἔλαβον καμμίαν ζημίαν, ἐκτὸς ἐνὸς στρατιώτου τοῦ Καπετάν Μαστραπᾶ φονευθέντος εἰς τὴν μάχην. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἔτρεξαν τὰ στρατεύματά μας ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Λομποτινᾶν, καθὼς καὶ ὁ Ἀ πεντακοσιάρχος Χρῆστος Φωτομάρας· ἐκ τούτου ἔλαβον μέγα θάρρος οἱ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μαχόμενοι Ἕλληνες· καὶ ὁ ἴδιος Ἀχιλάρχος ἔτρεξεν ἀπὸ τὴν Ζελίσταν καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔφθασεν εἰς Λομποτινᾶν· ὁ δὲ Γχιλάρχος Γ. Στράτος με τὴν χιλιαρχίαν του ἔμεινε προσέχων τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον· ὁ Β. πεντακοσιάρχος ἔμεινεν εἰς τὴν Στρωμινιάνην, καὶ ὁ καπετάν Τόλιας καὶ Πιστιόλης με 150 στρατιώτας διωρίσθησαν καὶ κατέλαβον τὸ μοναστήρι τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ. Ὅλοι οἱ καπετανεῖοι, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται ἐπλήρωσαν ἀκριβῶς καὶ τιμίως τὰ χρέη των με ὅλην τὴν εὐπείθειαν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των καὶ με ὅλην τὴν προθυμίαν καὶ γενναιότητα.

Μετὰ τὴν μάχην ταύτην ὁ Ἀχιλάρχος ὑπῆγεν αὐτοπροσώπως καὶ εἶδε τὰ καταλύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθη ὅτι δὲν εἶχε μείνει εἰς τοὺς ἐχθροὺς κανὲν μέσον ἀντιστάσεως· πρὸ ἡμερῶν ἄλλων εἰς τοὺς χειρομύλους καλαμπόκι καὶ οἱ περισσότεροι τὸ ἔτρωγον βρασμένον.

Μαθόντες οἱ ὑπὸ τὸν Ὀσμὰν πασαν καὶ Ἀσλὰν μπην εἰς Κλίμακα ὄντες Τούρκοι τὴν φθορὰν τῶν ἐν Λομποτινᾷ, ἠτοιμάζοντο τὴν 26 τοῦ λήγοντος νὰ ὑπάγουν νὰ ἐνωθῶν με τοὺς εἰς Ἱγίους Ἀποστόλους ἰδικούς των. Οἱ φυλάττοντες ἡμέτεροι τὰς θέσεις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τῆς Σινίστας,

οι εκατόνταρχοι Γεώργιος Πάσχος, Θωμάς Πρέσαρης, και οι Καπετανέοι Πιστιόλης Σαφάκας, Τόλιας, και Κωλοφωτίας, άμα τους έννόησαν, άμέσως έτρεξαν κατ' αὐτῶν και πολεμοῦντες τους άπεδίωξαν με ζημίαν των. Εύρον δε οι Έλληνες εις τὸ χωρίον πολλά λάφυρα. Μιθῶν τὴν φυγὴν των και ὁ Α χιλίαρχος εις τὰς 3 ὥρας τῆς νυκτός, έτρεψεν άμέσως πρὸς βοήθειαν, και έφθασεν εις Τέρνοβαν. Τὸ πρωί επέπεσαν κατὰ τῶν έχθρῶν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Τέρνοβας ὁ Α πεντακοσίαρχος Χρήστος Φωτομάρας, οἱ εκατόνταρχοι Κ. Πάτσας, Μ. Τσούγκας, Εὐ. Ιωάννου, Γαλῆς, Π. Ψιλόπουλος και Θανασούλας, ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τῆς Κλέπας ὁ ἄλλος στρατός έβοήθησαν και ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ζελίστας ὁ Γ χιλίαρχος με τὸν Β πεντακοσίαρχόν του, και τοὺς εκατοντάρχους Ν. Κόπελον, Δ. Γερουλμον και λοιπούς, και ἀπὸ τὴν Παλούκοβαν οἱ εκατόνταρχοι Κ. Τσούγκας, Χρήστος Παλαιογιάννης και Ζόρμουντας και οὕτως όρμήσαντες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη συνεπλάκησαν με τοὺς έχθρούς, και μετὰ ικανὴν αντίστασιν τοὺς έτρεψαν εις φυγὴν και τοὺς έδίωξαν μέχρι τῆς Δομνήστας φονεύσαντες 60 και ζωγρήσαντες 3. Έπεσαν δε εις τὴν έξουσίαν τῶν ήμετέρων πολλά ὅπλα, ἵπποι, ήμίονοι, ρόδια και χρήματα.

Πράξεις τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Γενικοῦ Στρατοπέδου.

Ἐκ Λεβαδίας, τὴν 6 Νοεμβρίου 1828.

Ἐποχρεωμένος ὁ Στρατάρχης νὰ μὲν εις τὸ Στεδενίκον ὡς εις κέντρον δι' ὀλίγας ήμέρας, διεύθυνε κατὰ τοῦ Διστόμου, τοῦ Στειώματος Ζεμενοῦς, και τοῦ μιναστηρίου τοῦ Ὁσίου Λουκά τὴν Δ χιλίαν, διοικουμένην ἀπὸ τὸν χιλίαρχον Γ. Δουβουνιώτην. Αἱ Τουρκικαὶ φρουραὶ τῶν θέσεων τούτων δὲν έδέχθησαν τὴν όρμητικὴν κίνησιν τῆς, και τὴν 2 Νοεμβρίου τὰς έχάρισθη διὰ συνθηκῶν ή έλευθέρᾳ έξόδῳ των εις τὴν Λεβαδίαν. Συνίσταντο οὗτοι εις 250 περίπου. Τὰ ὅπλα και ή κινητὴ κατάστασις των δὲν έπειράχθησαν διόλου· έμειναν δὲ ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας δύο κανόνια και μερικὰ πολεμεφθδια. Ὁ Στρατάρχης ένδυνάμωσε τὰς θέσεις αὐτὰς με τὰς ἀναλόγους δυνάμεις.

Ἡ δεξιὰ περίστασις τοῦ Διστόμου ὑπαγόρευσεν έπίσης εὐτυχὴ και τὰ κινήματα κατὰ τῆς Λεβαδίας. Καὶ πρῶτον ὁ αρχηγὸς Β. Μαυροδουνιώτης διωρίσθη νὰ λάβῃ θέσιν πολεμικὴν εις τὴν Γρανίτσαν με τὰς δύο ὑπὸ τὴν οδηγίαν του πεντακοσιαρχίας και τὸ ἱππικὸν σῶμα. Συγχρόνως έγραψεν ὁ Στρατάρχης πρὸς τὸν Μουχουρδάρ Ἀγαν τῆς Λεβαδίας τὴν αποφασιστικὴν εἰσβολὴν του εις τὴν πόλιν, δεχόμενος και τὴν έντιμον ἀναχώρησίν του πρὸς άποφυγὴν κάθε αἱματοχυσίας· τὸν έδίδετο προθεσμία 6 ὥρῶν. Ὁ Ἰσούφης Μουχουρδάρ Ἀγας, ένθαρρύνόμενος εις τὰ ἀσφαλῆ ὀχυρώματα τῆς πόλεως έχοντα ὅλην τὴν προμήθειαν τῶν τρφημάτων, βοηθούμενος ἀπὸ μίαν φθάσασαν βοήθειαν τῆς Εὐβοίας 200 ἱππέων και πεζῶν, και στηριζόμενος εις τὰς ἐλπίδας νέων ἄλλων βοηθημάτων ἐκ μέρους τοῦ Ὁμέρ πασσα, έζήτησε προθεσμίαν 5 ήμερῶν περὶ τῆς καταφατικῆς ἀποκρίσεώς του. Ὁ Στρατάρχης έντεῦθεν έβαλεν εις ένέργειαν ὅλον τὸν στρατὸν, και ἐν ᾧ έπαρουσιάσθη πρὸς τὴν πόλιν, έζητήθη ἀλλεπάλληλα διὰ νὰ συγκατατεθῇ εις συνθήκας. Αὐταὶ διεπραγματεύθησαν άμέσως, και χθές (5 Νοεμβρίου) έμβήκεν εις τὴν πόλιν, ἀφ' οὗ έξήλθεν ἀπ' αὐτὴν οἱ Τούρκοι συνιστάμενοι εις 1,000 περίπου πεζοὺς και ἱππείς.

Οἱ Ἀλβανοὶ έλαβον τὸν δρόμον τοῦ Ζητουνίου σύροντες μαζί των και τὸν Μουχουρδάρ Ἀγαν διὰ τοὺς μισθοὺς των· οἱ δὲ Εὐριπᾶιοι και ἄλλοι έλαβον ἐκείνην τῆς Εὐρίπου, συντραφεύμενοι ὅλοι ἀπὸ τὸν αρχηγὸν Δ. Εὐμορφόπουλον με μίαν ἀνάλογον φρουράν. Εἰς τὴν ἰδίαν περίστασιν παρεκολούθει και ὁ αρχηγὸς Τάσσιος και τὸ ἱππικὸν πρὸς ἀπάντησιν κάθε ένδεχομένης άρπαγῆς, ή αἰχμαλωσίας ἐκ μέρους τῶν Τούρκων.

Ὁ Στρατάρχης ὑπεδέχθη έξω τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν αρχιερέα τῆς Λεβαδίας Ἀνθιμον και τὸ ἱερατεῖον. Τὰ στρατεύματα εις τὴν εἰσδὸν του έσχημάτισαν δύο γραμμάς· και διερχόμενος αὐτὰ με ὅλην τὴν πολεμικὴν τάξιν, έδοξολογήθη ἐκ μέρους τοῦ ἱερατείου. Ἐν ᾧ δὲ εὐφημεῖτο ἀπὸ τοῦτο και τὸν λαόν, ανέβασε τρεῖς “ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος !!! ”, τὴν φωνὴν αὐτοῦ διεδέχθη και ὅλος ὁ στρατός.

Εἰς τὴν πόλιν ταύτην άφησαν οἱ Τούρκοι 3 κανόνια τοῦ κάμπου, αρκετὰς τροφὰς και μερικὰ πολεμεφθδια.

Ἀπὸ τὴν Σκρυποῦ και 7 ἄλλα περίχωρα έφυγον αἱ Τουρκικαὶ φρουραὶ. Ἡ Πέτρα σήμεραν καταλαμβάνεται ἀπὸ έν διευθυνόμενον σῶμα δι' αὐτῆς ήμπορεῖ νὰ έλθῃ δύναμις τῆς Εὐβοίας έναντίον τῆς Λεβαδίας. Ὁ Ἀχμέτ Βόλης, αρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῶν Σαλώνων, έπιστρέψας ἀπὸ Ζητούνη, ὅπου διευθύνθη διὰ νὰ λάβῃ δυνάμεις βοηθητικὰς, ήρχισε νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς προκριτωτέρους τῶν χωρίων και κωμπούλεων, και νὰ τοὺς φυλάτῃ έντὸς τοῦ τείχους. Ἡ Δ χιλίαρχία και ὁ ὀπλαρχηγὸς Κομνᾶς Τράκας, διωρίσθησαν εις τὴν πολιουρκίαν τούτου, κατέχοντες κατὰ τὸ παρὸν τὰς θέσεις τῆς Ἀμβλιανης και Κακῆς Σκάλας, διὰ νὰ μὴν έχῃ οὗτος κάμμίαν διόδον φυγῆς.

Ἡ Τουρκικὴ φρουρὰ τοῦ Στεδενίκου, παραδόντες τὰς σημαίας, των εις τὸν Στρατάρχην τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, και έπιτυχόντες τὴν άδειαν τοῦ νὰ ἀναχωρήσωσιν εις τὰς πατρίδας των, έδωκαν πρὸς αὐτὸν τὴν έξῆς ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν καταχωροῦμεν αὐτολεξεῖ.

“ Μὲ ὅλεν ὅπου ὁ Στρατάρχης Δ. Ὑψηλάντης είχε κάθε δικαίον κατὰ τὸν βερε ὅπου μᾶς έδωκε νὰ μᾶς στείλῃ εις τὸ βελαέτι μας ἀπ' ὅποιον δρόμον ήθελεν εὐχαριστηθῇ, μᾶς έκαμεν ὅμως κατὰ τὴν παράκλησίν μας μερχαμέτι, και άπεφάσισε νὰ μᾶς αφήσῃ νὰ πάμεν στὰ βελαέτια μας ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Ζητουνίου· και ήμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι τὸν ἀριθμὸν 107 βάνομεν ἀμάνετι εις τὰ χέρια τοῦ Πρίγγιπος τὴν μπέσαν μας και τὸν ὄρκον εις τὴν θρησκείαν μας, οὔτε ἄρματα νὰ πιάσωμεν πλέον έναντίον τῶν Ἑλλήνων εις ὅποιον μέρος και ἂν τύχουν, οὔτε κανένα ραγιάν νὰ πειράζωμεν. Καὶ ἂν κάμωμεν ἀλλέως, νὰ μὴν πεθάνωμεν Τούρκοι, και ἂν ποτε κανένας μας ξαναπιασθῇ, νὰ μὴ μᾶς δίδεται ράϊ και συγχώρησις, ἀλλὰ νὰ μᾶς θανατόνουν.

„ Εγείνεν εις τὸ Στεδενίκον, τῇ 2 Νοεμ. 1828.

„ Διὰ τὰ ἄνω γραμμένα εἶναι τὸ σιάρτιμας σιάρτι, και βάνομεν τὸ δάκτυλόν μας. „ (Ἐπονταὶ αἱ ὑπογραφαί.)

Τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον πιστῶς ἀκολουθεῖ εις ὅσα γράφει περὶ τῆς Ἑλλάδος ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης, εἶναι, νομιζόμεν, πασίγνωστον, και μᾶς απέλυσε διαπαντός τοῦ χρέους τοῦ νὰ προσέχωμεν εις τὰ λάθη του, ή τὰς ὁποίας κάμνει ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐπιρροὴν μεταπλάσεις τῶν πραγμάτων, τώρα μὲν, διὰ νὰ ελαφρῇ τὸ ἔθνος ὡς πρὸς